

Onthouden benoeming LD-functie

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 31 augustus 2010, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweester van 27 juli 2010 om appellant niet in aanmerking te laten komen voor een LD-functie. Van verweester is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 8 oktober 2010 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Daarbij waren aanwezig appellant, bijgestaan door zijn gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd en verweester, vertegenwoordigd door, voorzitter van de centrale directie van verweester en, stafmedewerker P&O.

2. De feiten

Appellant is als 1^e graads docent (salarisschaal 12) werkzaam bij verweester. Hij is structureel werkzaam in de bovenbouw havo/vwo. In het beleidsstuk "Indeling docentenfuncties in het kader van het convenant leraren" (maart 2009) wordt bepaald:

"Docenten met een 1^e graads bevoegdheid die, ongeacht de omvang, in de bovenbouw structureel lesgeven, hebben recht op een LD-functie en worden geacht het bovenstaande functieprofiel uit te voeren. Een en ander conform de bepalingen in de CAO-VO en het aan de school geldende beleid."

Het aan de school geldende beleid luidt als volgt:

"Schaal 12-docenten die naar het oordeel van de directie functioneren op het niveau dat nauw aansluit bij de omschrijving van een LD-functie krijgen een LD-functie toegekend. Uiteraard zal er begrip voor zijn dat zij niet in alle opzichten (kunnen) voldoen aan het profiel van een LD-functie. In functioneringsgesprekken zal besproken worden welke aspecten van het functioneren in de toekomst extra aandacht behoeven c.q. (verder) ontwikkeld dienen te worden. Bovendien wordt van deze docenten verwacht dat zij qua werkzaamheden, prestaties en interesses aanspreekbaar zijn op een niveau van de functie die hun is toegewezen."

Schaal-12 docenten, over wie de directie de mening is toegedaan dat deze niet functioneren op het niveau dat van een LD-docent mag worden verwacht, zullen uitgenodigd worden voor een individueel gesprek. Hierin zal worden aangegeven welke inspanningsverplichtingen nodig zijn om alsnog in aanmerking te komen voor een LD-functie."

Ter uitvoering van deze bepaling hebben alle schaal 12-docenten, ook appellant, een brief van 21 april 2010 ontvangen. In deze brief heeft verweester aan appellant te kennen gegeven dat hij zal worden uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek. Naar aanleiding van deze brief is een briefwisseling ontstaan tussen (de advocaat van) appellant en verweester met als slot de beslissing waarvan beroep. Van de uitnodiging tot een persoonlijk gesprek heeft appellant geen gebruik gemaakt.

Op 10 december 2008 en 30 maart 2010 zijn met appellant gesprekken gevoerd over de wijze waarop hij functioneert en over de (negatieve) invulling van enquêtes door leerlingen.

3. De standpunten van partijen

Appellant stelt in de eerste plaats dat hij als docent met een 1^e graads bevoegdheid die in de bovenbouw structureel les geeft recht heeft op een LD-functie. Hij grondt dat op het beleidsstuk "Indeling docentenfuncties in het kader van het convenant leraren", op de bepalingen in de CAO VO en op het aan de school geldende beleid.

Verder voert hij aan dat op zijn salarisspecificatie een LD-functie wordt genoteerd, dat aan hem nimmer is te kennen gegeven dat hij niet op dit niveau zou functioneren en ook aan hem geen melding is gemaakt van eventuele inspanningsverplichtingen die hij zich dient te getroosten om alsnog voor toekenning van deze functie in aanmerking te komen. Er zijn twee functioneringsgesprekken geweest, te weten in 1990 en in 2004. Deze zijn bevredigend verlopen.

Het aanbod van verweester om appellant alsnog uit te nodigen voor een persoonlijk gesprek is tardief.

Op het verweer zal hierna, voorzover nodig, worden terug gekomen.

4. De beoordeling

De commissie is van oordeel dat appellant op grond van de door hem genoemde regelgeving thans niet het recht heeft op een LD-functie.

Ingevolge het bepaalde in de CAO VO, waarnaar in deze regelgeving wordt verwezen, (artikel 5.2) zal het recht van appellant op een LD-functie eerst ingaan vanaf 1 augustus 2014.

Het onder de feiten weergegeven binnen de school van verweerster geldende beleid biedt verweerster de vrijheid om eerder dan genoemde datum recht op een LD-functie toe te kennen, maar van een verplichting hiertoe is geen sprake. Gelet op de formulering van dit beleid ("naar het oordeel van de directie") wordt de directie van verweerster juiste een grote mate van vrijheid geboden om van deze mogelijkheid gebruik te maken.

Niet is gebleken dat verweerster op kennelijk onjuiste wijze van haar beleidsvrijheid gebruik heeft gemaakt door te oordelen dat appellant (nog) niet functioneerde op het niveau dat nauw aansluit bij de omschrijving van een LD-functie. Voor een functioneren op het niveau dat nauw aansluit bij de omschrijving van een LD-functie is immers meer nodig dan het naar behoren functioneren als docent in schaal 12. Bovendien mag bij het oordeel van de directie van verweerster een rol spelen dat het functioneren van appellant in de periode voorafgaande aan de beslissing waarvan beroep niet onbesproken was gebleven.

Het kan derhalve naar het oordeel van de commissie niet onredelijk worden genoemd dat verweerster appellant, conform het genoemde beleid in de school, heeft uitgenodigd voor een individueel gesprek, waarin kon worden aangegeven welke inspanningsverplichtingen voor appellant nodig waren om alsnog in aanmerking te komen voor een LD-functie.

Dat appellant er voor heeft gekozen van deze uitnodiging geen gebruik te maken, is te respecteren maar dient wel voor zijn rekening te blijven.

De commissie kent, ten slotte, geen betekenis toe aan het feit dat op de salarisspecificatie van appellant een LD-functie staat genoteerd, nu dit moet worden beschouwd als een aanduiding van de voor appellant geldende salarisschaal.

De commissie zal op de hiervoor weergegeven gronden het beroep ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De commissie voornoemd:

Verklaart het beroep ongegrond..

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 8 oktober 2010 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.